

SUMMARIUM

Ο ΔΥΣΣΕΙΑΣ

ΡΑΨΩΔΙΑ Α.

S U M M A R I U M.

A Circe digressus venit in oram Cimmeriorum, eum ad locum, qui descensus ad manes perhibetur (1-22). Ibi sacris rite perfectis, scrobem complet sanguine victimarum; at circumvolantibus animabus, nullam sinit attingere haustum, nisi prius Tiresias vates inde libasset (23-50). Primum obvio Elpenori sepulturam promittit; tum matrem videt, Anticleam; mox Tiresiam, cuius causa venerat, ex quo reditum ac reliquos vitae casus cognoscit (51-151); ex matre, quae iam ad haustum cruoris admittitur, fortunam domus suae (152-224): plures etiam priscarum videt heroïdum, Tyro, Antiopen, Alcmenen, Epicasten, Chloridem, Ledam, Iphimedian, Phaedram, Procidem, Ariadnen, Maeram, Clymenen, Eriphylen (225-332). Excitatus deinde a Phaeacibus ad persequendum sermonem (333-376), heroës quoque, quorum animae occurrerint, recenset, Agamemnonem, de sua suorumque caede exponentem (377-466), Achillem, Patroclum, Antilochum, Aiacem maiorem (467-567); praeter hos, Minoëm iudicantem et feras sectantem Orionem; item Tityum, Tantalum, Sisyphum, variis suppliciis cruciatos; denique imaginem Herculis (568-626). Quibus visis, partim et colloquutus, ex Oceano revehitur in altum (627-640).

Ο Δ Υ Σ Σ Ε Ι Α Σ Α.

Ν ε κ υ ί α.

Αὐτὰρ ἐπεὶ ἔ' ἐπὶ νῆα κατήλθομεν ἠδὲ θάλασσαν,
νῆα μὲν ἄρ' ἀμπρωτον ἐρύσσαμεν εἰς ἄλα διαν,
ἐν δ' ἰσθὸν τιθέμεσθα καὶ ἰστία νηϊ μελαίνῃ·
ἐν δὲ τὰ μῆλα λαβόντες ἐβήσαμεν, ἂν δὲ καὶ αὐτοὶ
βαίνομεν ἀχνύμενοι, θαλερὸν κατὰ δάκρυ χέοντες. 5

ἡμῖν δ' αὖ μετόπισθε νεὸς κvanoπρώροιο
ἔκμενον οὐρον ἴει πλησίστιον, ἐσθλὸν ἑταῖρον,
Κίρκη εὐπλόκαμος, δεινὴ θεὸς, ἀνδήεσσα.
ἡμεῖς δ' ὄπλα ἕκαστα πονησάμενοι κατὰ νῆα,
ἡμεθα· τὴν δ' ἀνεμὸς τε κυβερνήτης τ' ἴθυεν. 10
τῆς δὲ πανημερίης τέταθ' ἰστία ποντοπορούσης·
δύσειό τ' ἠέλιος, σκίοωντό τε πᾶσαι ἀγνιαί.

Ἥ δ' ἐς πείραθ' ἴκανε βαθυρόρον Ὠκεανόιο.
ἔνθα δὲ Κιμμερίων ἀνδρῶν δῆμός τε πόλις τε,
ἠέρι καὶ νεφέλῃ κεκαλυμμένοι· οὐδέ ποτ' αὐτοὺς 15
Ἥλιος φαέθων καταδέσκειται ἀκτίνεσσι,
οὐθ' ὅποτ' ἂν στείχησι πρὸς οὐρανὸν ἀστερόεντα,

- οὐθ' οἷ' ἄν' ἄψ' ἐπὶ γαῖαν ἀπ' οὐρανόθεν προτράπηται.
 ἀλλ' ἐπὶ νύξ' ὀλοή τέταται δειλοῖσι βροτοῖσιν.
- 20 νῆα μὲν, ἔνθ' ἐλθόντες, ἐκέλαμεν· ἐκ δὲ τὰ μῆλα
 εἰλόμεθ'· αὐτοὶ δ' αὖτε παρὰ ῥόον Ὠκεανοῖο
 ἦομεν, ὄφρ' ἐς χῶρον ἀφικόμεθ', ὃν φράσε Κίρκη.
 Ἐνθ' ἱερήϊα μὲν Περιμίδης Εὐρύλοχός τε
 ἔσχον· ἐγὼ δ' ἄορ ὄξυ ἔρυσσάμενος παρὰ μηροῦ,
 25 βρόθρον ὄρουξ', ὅσσον τε πνυγούσιον ἔνθα καὶ ἔνθα·
 ἄμφ' αὐτῶ δὲ χοῆν χεόμην πᾶσιν νεκύεσσιν,
 πρῶτα μελικροῖτω, μετέπειτα δὲ ἠδεῖ οἶνω,
 τὸ τρίτον αὖθ' ὕδατι· ἐπὶ δ' ἄλριτα λευκὰ πάλυνον.
 πολλὰ δὲ γοννούμην νεκύων ἀμενηνὰ κάρηνα,
 30 ἐλθὼν εἰς Ἰθάκην, στείραν βοῦν, ἣτις ἀρίστη,
 ῥέξειν ἐν μεγάροισι, πυρὴν τ' ἐμπλησέμεν ἐσθλῶν·
 Τειρεσίη δ' ἀπάνευθεν οἶν ἱερευσέμεν οἶω
 παμμέλαν', ὃς μήλοισι μεταπρέπει ἡμετέροισιν.
 τοὺς δ' ἐπεὶ εὐχολῆσι λιτῆσί τε, ἔθνεα νεκρῶν,
 35 ἐλλισάμην, τὰ δὲ μῆλα λαβῶν ἀπεδειροτόμησα
 ἐς βρόθρον, ῥέε δ' αἶμα κελαινεφές· αἱ δ' ἀγέροντο
 ψυχαὶ ὑπέξ' Ἐρέβους νεκύων κατατεθνηῶτων.
 [νύμφαι τ' ἠῖθεοί τε, πολύτλητοί τε γέροντες,
 παρθενικαὶ τ' ἀταλαὶ, νεοπενθέα θυμὸν ἔχουσαι·
 40 πολλοὶ δ' οὐτάμενοι χαλκήρεσιν ἐγχείησιν,
 ἄνδρες Ἀρηίφατοι, βεβροτωμένα τεύχε' ἔχοντες·
 οἱ πολλοὶ περὶ βρόθρον ἐφοίτων ἄλλοθεν ἄλλος
 θεσπεσίη ἰαχῇ· ἐμὲ δὲ χλωρὸν δέος ἦρει.]
 δὴ τότ' ἔπειθ' ἐτάροισιν ἐποτρύννας ἐκέλευσα,
 45 μῆλα, τὰ δὴ κατέκειτ' ἐσφαγμένα νηλεῖ χαλκῶ,
 δείραντας κατακεῖαι, ἐπεύξασθαι δὲ θεοῖσιν,

ἰφθίμω τ' Αἴδη καὶ ἐπαινῆ Περσεφονείῃ·
 αὐτὸς δὲ ξίφος ὄξυ ἐρυσσάμενος παρὰ μηροῦ
 ἤμην, οὐδ' εἶων νεκῶν ἀμενηνὰ κάρηνα
 αἵματος ἄσσον ἵμεν, πρὶν Τειρεσίαο πυθέσθαι. 50

Πρώτη δὲ ψυχὴ Ἐλπήνορος ἦλθεν ἑταίρου·
 οὐ γάρ πω ἐτέθαπτο ὑπὸ χθονὸς εὐρουοδείης·
 σῶμα γὰρ ἐν Κίρκης μεγάρῳ κατελείπομεν ἡμεῖς
 ἀκλαντον καὶ ἄθραπτον· ἐπεὶ πόνος ἄλλος ἔπειγεν.
 τὸν μὲν ἐγὼ δάκρυσα ἰδὼν, ἐλέησά τε θυμῷ, 55
 καὶ μιν φωνήσας ἔπεα πτερόεντα προσηύδα·

Ἐλπήνορ, πῶς ἦλθες ὑπὸ ζόφον ἠερόεντα;
 ἔφθης πεζὸς ἔων, ἢ ἐγὼ σὺν νηϊ μελαίνῃ;

Ὡς ἐφάμην· ὁ δὲ μ' οἰμώξας ἠμείβετο μύθῳ·
 [Διογενὲς Λαερτιάδη, πολυμήχαν' Ὀδυσσεῦ,] 60

ἄσέ με δαίμονος αἴσα κακῆ καὶ ἀθέσφατος οἴνος·
 Κίρκης δ' ἐν μεγάρῳ καταλέγμενος οὐκ ἐνόησα
 ἀποῤῥον καταβῆναι, ἰὼν ἐς κλίμακα μακρὴν,
 ἀλλὰ καταντικρὺ τέγεος πέσον· ἐκ δέ μοι ἀνχίην
 ἀστραγάλων ἐάγη, ψυχὴ δ' Αἰδὸςδε κατήλθεν. 65

νῦν δέ σε τῶν ὀπιθεν γουνάζομαι, οὐ παρεόντων,
 πρὸς τ' ἀλόχου καὶ πατρός, ὃ σ' ἔτρεφε τυτθὸν ἕοντα,
 Τηλεμάχου θ', ὃν μούνον ἐνὶ μεγάροισιν ἔλειπες·
 οἶδα γὰρ, ὡς ἐνθένδε κίων δόμον ἐξ Αἴδαο
 νῆσον ἐς Αἰαίην σχήσεις εὐεργέα νῆα· 70

ἐνθα σ' ἔπειτα, ἄναξ, κέλομαι μνήσασθαι ἐμεῖο·
 μή μ' ἀκλαντον, ἄθραπτον, ἰὼν ὀπιθεν καταλείπειν,
 νοσφισθεῖς, μή τοί τι θεῶν μῆνιμα γένωμαι·
 ἀλλὰ με κακκεῖαι σὺν τεύχεσιν, ἄσσα μοί ἐστιν,
 σῆμά τέ μοι χεῦναι, πολιῆς ἐπὶ θινὶ θαλάσσης, 75

ἄνδρὸς δυστήνοιο, καὶ ἔσσομένοισι πνυθέσθαι·
ταῦτά τε μοι τελέσαι, πῆξαι τ' ἐπὶ τύμβῳ ἔρετμόν,
τῷ καὶ ζωὸς ἔρρεσσον, ἐὼν μετ' ἐμοῖς ἐτάροισιν.

Ὡς ἔφατ'· αὐτὰρ ἐγὼ μιν ἀμειβόμενος προσέειπον·
80 ταῦτά τοι, ὦ δύστηνε, τελευτήσω τε καὶ ἔρξω.

Νῶϊ μὲν ὡς ἐπέεσσιν ἀμειβομένῳ στυγεροῖσιν,
ἤμεθ'· ἐγὼ μὲν ἀνευθεν ἐφ' αἵματι φάσγανον ἴσχω,·
εἶδωλον δ' ἐτέρωθεν ἐταίρου πόλλ' ἀγόρευεν.

Ἦλθε δ' ἐπὶ ψυχῇ μητρὸς κατατεθνηυῖης,
85 Αὐτολύκου θυγάτηρ μεγαλήτορος, Ἀντίκλεια,
τὴν ζωὴν κατέλειπον, ἰὼν εἰς Ἴλιον ἱρήν.

τὴν μὲν ἐγὼ δάκρυσσα ἰδὼν, ἐλέησά τε θυμῷ·
ἀλλ' οὐδ' ὡς εἶων προτέρην, πνικινόν περ ἀχέων,
αἵματος ἄσσον ἴμεν, πρὶν Τειρεσίαο πνυθέσθαι.

90 Ἦλθε δ' ἐπὶ ψυχῇ Θηβαίου Τειρεσίαο,
χρύσειον σκῆπτρον ἔχων, ἐμὲ δ' ἔγνω καὶ προσέειπεν·

[Διογενὲς Λαερτιάδη, πολυμήχαν' Ὀδυσσεῦ,]

τίπτ' αὐτ', ὦ δύστηνε, λιπῶν φάος ἠελίοιο,
ἦλυθες, ὄφρα ἰδῆ κέκνυας καὶ ἀτέρπεα χῶρον;
95 ἀλλ' ἀποχάζεο βόθρου, ἀπισχε δὲ φάσγανον ὄξύ,
αἵματος ὄφρα πίω, καὶ τοι νημερτέα εἶπω.

Ὡς φάτ'· ἐγὼ δ' ἀναχασσάμενος, ξίφος ἀργυρόηλον
κουλεῷ ἐγκατέπηξ'. ὃ δ' ἐπεὶ πῖεν αἷμα κελαινόν,
καὶ τότε δὴ μ' ἐπέεσσι προσηΐδα μάντις ἀμύμων·

100 Νόστον δίζηαι μελιδέα, φαίδιμ' Ὀδυσσεῦ·
τὸν δέ τοι ἀργαλέον θήσει θεός· οὐ γὰρ οἴω
λήσειν Ἐννοσίγαιον, ὃ τοι κότον ἔνθετο θυμῷ,
χωόμενος ὅτι οἱ νῖόν φίλον ἐξαλάωσας.

ἀλλ' ἔτι μὲν κε καὶ ὡς, κακὰ περ πάσχοντες, ἴκοισθε,

αἷ κ' ἐθέλης σὸν θυμὸν ἐρυκακέειν καὶ ἑταίρων, 105
 ὅπποτε κε πρῶτον πελάσῃς εὐεργέα νῆα
 Θρινακίῃ νήσῳ, προφυγῶν ἰοειδέα πόντον·
 βοσκομένας δ' εὖρητε βόας καὶ ἴφια μῆλα
 Ἥελίου, ὃς πάντ' ἐφορᾷ καὶ πάντ' ἐπακούει.
 τὰς εἰ μὲν κ' ἄσινέας ἑάας, νόστου τε μέδῃαι, 110
 καὶ κεν ἔτ' εἰς Ἰθάκην, κακὰ περ πάσχοντες, ἴκοισθε·
 εἰ δέ κε σῖνῃαι, τότε τοι τεκμαίρομ' ὄλεθρον
 νῆϊ τε καὶ ἑτάροις· αὐτὸς δ' εἶπερ κεν ἀλύξης,
 ὄψε κακῶς νεΐαι, ὀλέσας ἄπο πάντας ἑταίρους,
 νηὸς ἐπ' ἀλλοτρίης· δῆεις δ' ἐν πήματα οἴκῳ, 115
 ἄνδρας ὑπερφιάλους, οἳ τοι βίοτον κατέδουσιν,
 μνώμενοι ἀντιθέην ἄλοχον, καὶ ἔδνα διδόντες·
 ἀλλ' ἦτοι κείνων γε βίας ἀποτίσειαι ἔλθῶν.
 αὐτὰρ ἐπὶν μνησιτῆρας ἐνὶ μεγάροισι τεοῖσιν
 κτείνῃς, ἧὲ δόλω, ἧ ἄμφαδὸν ὄξει χαλκῷ, 120
 ἔρχεσθαι δὴ ἔπειτα, λαβῶν εὐῆρες ἔρετμόν,
 εἰσόκε τοὺς ἀφίκηαι, οἳ οὐκ ἴσασι θάλασσαν
 ἀνέρες, οὐδέ θ' ἄλεσσι μεμιγμένον εἶδαρ' ἔδουσιν·
 οὐδ' ἄρα τοίγ' ἴσασι νέας φοινικοπαρήους,
 οὐδ' εὐῆρε' ἔρετμά, τάτε πτερὰ νηυσὶ πέλονται. 125
 σῆμα δέ τοι ἐρέω μάλ' ἀριφραδές, οὐδέ σε λήσει·
 ὅπποτε κεν δὴ τοι ξυμβλημένος ἄλλος ὀδίτης
 φῆῃ, ἀθηρηλοῖγόν ἔχειν ἀνὰ φαιδίμῳ ὤμῳ,
 καὶ τότε δὴ γαίῃ πῆξας εὐῆρες ἔρετμόν,
 ῥέξας ἱερὰ καλὰ Ποσειδάωνι ἀνακτι, 130
 ἀρνειὸν, ταῦρόν τε, συῶν τ' ἐπιβήτερα κάπρον,
 οἴκαδ' ἀποστειλεῖν, ἔρδειν θ' ἱερὰς ἑκατόμβας
 ἀθανάτοισι θεοῖσι, τοὶ οὐρανὸν εὐρὺν ἔχουσιν,

πᾶσι μάλ' ἐξείης· θάνατος δέ τοι ἐξ ἄλλος αὐτῶ
 135 ἀβληχρὸς μάλα τοῖος ἐλεύσεται, ὅς κέ σε πέφνη
 γήρα ὑπο λιπαρῶ ἀρημένον· ἀμφὶ δὲ λαοὶ
 ὄλβιοι ἔσσονται· τάδε τοι νημερτέα εἶρω.

Ὡς ἔφατ'· αὐτὰρ ἐγὼ μιν ἀμειβόμενος προσέειπον·
 Τειρεσίη, τὰ μὲν ἄρ' που ἐπέκλωσαν θεοὶ αὐτοί.
 140 ἀλλ' ἄγε μοι τόδε εἰπέ καὶ ἀτρεκέως κατάλεξον·
 μητρὸς τήνδ' ὀρώω ψυχὴν κατατεθνηυῖης·
 ἢ δ' ἀκείνουσ' ἦσται σχεδὸν αἵματος, οὐδ' εὖν υἱὸν
 ἔτλη ἔσαντα ἰδεῖν, οὐδέ προτιμυθήσασθαι.
 εἰπέ, ἀναξ, πῶς κέν με ἀναγνοίη τὸν ἔοντα.

145 Ὡς ἐφάμην· ὁ δέ μ' αὐτίκ' ἀμειβόμενος προσέειπεν·
 ῥήϊδιον τοι ἔπος ἐρέω καὶ ἐνὶ φρεσὶ θήσω·
 ὄντινα μὲν κεν ἕως νεκύων κατατεθνηώτων
 αἵματος ἄσσον ἴμεν, ὅδε τοι νημερτὲς ἐνίψει·
 ὧ δέ κ' ἐπιφθονέοις, ὅδε τοι πάλιν εἴσιν ὑπίσσω.

150 Ὡς φαμένη, ψυχὴ μὲν ἔβη δόμον Ἄϊδος εἴσω
 Τειρεσίαο ἀνακτος, ἐπεὶ κατὰ θέσφατ' ἔλεξεν.
 αὐτὰρ ἐγὼν αὐτοῦ μένον ἔμπεδον, ὄφρ' ἐπὶ μήτηρ
 ἦλυθε, καὶ πῖεν αἶμα κελαινεφές· αὐτίκα δ' ἔγνων,
 καὶ μ' ὀλοφυρομένη ἔπεα πτερόεντα προσηύδα·

155 Τέκνον ἐμόν, πῶς ἦλθες ὑπὸ ζόφον ἠερόεντα,
 ζωὸς ἔών; χαλεπὸν δὲ τάδε ζωοῖσιν ὄρασθαι.
 [μέσσω γὰρ μεγάλοι ποταμοὶ καὶ δεινὰ ῥέεθρα,
 Ὠκεανὸς μὲν πρῶτα, τὸν οὐπὼς ἔστι περῆσαι,
 πεζὸν ἔόντ', ἦν μήτις ἔχη εὐεργέα νῆα.]

160 ἢ νῦν δὴ Τροίηθεν ἀλώμενος ἐνθάδ' ἱκάνεις,
 νηί τε καὶ ἐτάροισι, πολὺν χρόνον; οὐδέ πω ἦλθες
 εἰς Ἰθάκην; οὐδ' εἶδες ἐνὶ μεγάροισι γυναῖκα;

Ὡς ἔφατ'· αὐτὰρ ἐγὼ μιν ἀμειβόμενος προσέειπον·
 μήτηρ ἐμή, χρεῖά με κατήγαγεν εἰς Αἴδαο,
 ψυχῇ χρησόμενον Θηβαίου Τειρεσίαο. 165

οὐ γάρ πω σχεδὸν ἦλθον Ἀχαιῖδος, οὐδέ πω ἀμῆς
 γῆς ἐπέβην, ἀλλ' αἰὲν ἔχων ἀλάλημαι οἴζυν,
 ἔξ οὔ τὰ πρῶτισθ' ἐπόμην Ἀγαμέμνονι δίῳ
 Ἴλιον εἰς εὐπωλον, ἵνα Τρώεσσι μαχοίμην.

ἀλλ' ἄγε μοι τόδε εἶπέ καὶ ἀτρεκέως κατάλεξον· 170
 τίς νύ σε Κῆρ ἐδάμασσε ταηλεγέος θανάτοιο;
 ἢ δολιχὴ νοῦσος; ἢ Ἄρτεμις ἰοχέαιρα
 οἷς ἀγανοῖς βελέεσσιν ἐποιχομένη κατέπεφνεν.

εἶπέ δέ μοι πατρός τε καὶ υἱέος, ὃν κατέλειπον,
 ἢ ἔτι παρ κείνοισιν ἐμὸν γέρας, ἢέ τις ἦδη 175
 ἀνδρῶν ἄλλος ἔχει, ἐμέ δ' οὐκέτι φασὶ νέεσθαι.
 εἶπέ δέ μοι μνηστῆς ἀλόχου βουλήν τε νόον τε,
 ἢέ μένει παρὰ παιδί, καὶ ἔμπεδα πάντα φυλάσσει·
 ἢ ἦδη μιν ἔγημεν Ἀχαιῶν ὅστις ἄριστος.

Ὡς ἐφάρμην· ἢ δ' αὐτίκ' ἀμείβετο πότνια μήτηρ· 180
 καὶ λίην κείνη γε μένει τετληῶτι θυμῷ
 σοῖσιν ἐνὶ μεγάροισιν· οἴζυραὶ δέ οἱ αἰεὶ
 φθίνουσιν νύκτες τε καὶ ἡμέατα δακρυχεοῦση.

σὸν δ' οὔπω τις ἔχει καλὸν γέρας· ἀλλὰ ἔκηλος 185
 Τηλέμαχος τεμένη νέμεται, καὶ δαῖτας εἴσας
 δαίνονται, ἅς ἐπέοικε δικασπόλον ἄνδρ' ἀλεγύνειν·
 πάντες γὰρ καλέουσι. πατήρ δέ σός αὐτόθι μίμνει
 ἀγρῷ, οὐδέ πόλινδε κατέρχεται· οὐδέ οἱ εὐναὶ
 δέμνια καὶ χλαῖναι καὶ ζήγρεα σιγαλόεντα·

ἀλλ' ὄγε χεῖμα μὲν εὐδαι, ὅθι δουῶες, ἐνὶ οἴκῳ, 190
 ἐν κόνι ἄγχι πυρός, κακὰ δὲ χροῖ εἵματα εἶται·

- αὐτὰρ ἐπὴν ἔλθῃσι θέρους, τεθαλυῖά τ' ὀπώρη,
 πάντη οἱ κατὰ γουνὸν ἀλωῆς οἰνοπέδοιο
 φύλλων κεκλιμένων χθαμαλαὶ βεβλήαται εὐναί·
 195 ἔνθ' ὄγε κεῖτ' ἀχέων, μέγα δὲ φρεσὶ πένθος ἀέξει,
 σὸν πότμον γούων· χαλεπὸν δ' ἐπὶ γῆρας ἰκάνει.
 οὐτῶ γὰρ καὶ ἐγὼν ὀλόμην, καὶ πότμον ἐπέσπον·
 οὔτε μέ γ' ἐν μεγάροισιν εὐσκοπος Ἰοχέαιρα
 οἷς ἀγανοῖς βελέεσσιν ἐποιχομένη κατέπεφρεν·
 200 οὔτε τις οὖν μοι νοῦσος ἐπήλυθεν, ἦτε μάλιστα
 τηκεδόνι στυγερῇ μελέων ἐξείλετο θυμόν·
 ἀλλὰ με σὸς τε πόθος, σά τε μήδεα, φαίδιμ' Ὀδυσσεῦ,
 σὴ τ' ἀγανοφροσύνη μελιηδέα θυμόν ἀπήρσα.
 Ὡς ἔφατ'· αὐτὰρ ἔγωγ' ἔθελον φρεσὶ μερμηριζίας
 205 μητρὸς ἐμῆς ψυχὴν ἐλέειν κατατεθνηυῖης·
 τρὶς μὲν ἐφωρμήθην, ἐλέειν τέ με θυμὸς ἀνώγει,
 τρὶς δέ μοι ἐκ χειρῶν, σκιῇ εἶκελον ἦ καὶ ὀνειρώ,
 ἑπτατ'· ἐμοὶ δ' ἄχος ὄξυ γενέσκετο κηρόθι μᾶλλον·
 καὶ μιν φωνήσας ἔπεα πτερόεντα προσηύδων·
 210 Μῆτερ ἐμή, τί νύ μ' οὐ μίμνεις ἐλέειν μεμαῶτα,
 ὄφρα καὶ εἰν Αἴδαο, φίλας περὶ χεῖρε βαλόντε,
 ἀμφοτέρω κρνεροῖο τεταρπόμεσθα γόοιο;
 ἦ τί μοι εἶδωλον τόδ' ἀγανὴ Περσεφόνηια
 ὄτρυν', ὄφρ' ἔτι μᾶλλον ὀδυρόμενος στεναχίζω;
 215 Ὡς ἐφάμην· ἦ δ' αὐτίκ' ἀμείβετο πότνια μήτηρ·
 ὦ μοι, τέκνον ἐμόν, περὶ πάντων κάμμορε φωτῶν,
 οὔτι σε Περσεφόνηια, Διὸς θυγάτηρ, ἀπαφίσκει,
 ἀλλ' αὕτη δίκη ἐστὶ βροτῶν, ὅτε κέν τε θάνωσιν·
 οὐ γὰρ ἔτι σάρκας τε καὶ ὀστέα ἴνες ἔχουσιν,
 220 ἀλλὰ τὰ μὲν τε πυρὸς κρατερόν μένος αἰθομένοιο

δαμνά, ἐπεὶ κε πρῶτα λίπη λεύκ' ὀστέα θυμός·
 ψυχὴ δ', ἥν' ὄνειρος, ἀποπταμένη πεπόνηται.
 ἀλλὰ φῶωςδε τάχιστα λιλαίσο· ταῦτα δὲ πάντα
 ἴσθ', ἵνα καὶ μετόπισθε τεῆ εἵπηςθα γυναίκι.

Νῶϊ μὲν ὡς ἐπέεσσιν ἀμειβόμεθ'· αἱ δὲ γυναῖκες 225

ἦλυθον - ὠτρυνεν γὰρ ἀγανὴ Περσεφόνη -
 ὄσσαι ἀριστήων ἀλοχοὶ ἔσαν ἠδὲ θύγατρος·

αἱ δ' ἀμφ' αἶμα κελαιὸν ἀολλέες ἠγερέθοντο.

αὐτὰρ ἐγὼ βούλευον, ὅπως ἐρέοιμι ἐκάστην·

ἦδε δέ μοι κατὰ θυμὸν ἀρίστη φαίνεται βουλή· 230

σπασσάμενος τανύηκες ἄορ παχέος παρὰ μηροῦ,

οὐκ εἶων πιεῖν ἅμα πάσας αἶμα κελαιὸν.

αἱ δὲ προμνηστῖναι ἐπήϊσαν, ἠδὲ ἐκάστη

ὄν γόνον ἐξαγόρευεν· ἐγὼ δ' ἐρέεινον ἀπάσας.

Ἐνθ' ἦτοι πρῶτην Τυρῶ ἴδον εὐπατέρειαν, 235

ἣ φάτο Σαλμωνῆος ἀμύμονος ἔκγονος εἶναι,

φῆ δὲ Κρηθῆος γυνὴ ἔμμεναι Αἰολίδαο·

ἣ Ποταμοῦ ἠράσσατ', Ἐπιπῆος θείοιο,

ὅς πολὺ κάλλιστος ποταμῶν ἐπὶ γαῖαν ἴησιν·

καὶ ῥ' ἐπ' Ἐπιπῆος πωλέσκετο καλὰ ῥέεθρα. 240

τῷ δ' ἄρ' εἰσάμενος γαιήοχος Ἐννοσίγαιος

ἐν προχοῆς ποταμοῦ παρελέξατο δινήεντος·

πορφύρεον δ' ἄρα κῦμα περιστάθη, οὐρεὶ ἴσον,

κρωτώθεν· κρύψεν δὲ θεὸν, θνητὴν τε γυναῖκα.

[λύσε δὲ παρθενίην ζώνην, κατὰ δ' ὕπνον ἔχευεν.] 245

αὐτὰρ ἐπεὶ ῥ' ἐτέλεσσε θεὸς φιλοτήσια ἔργα,

ἐν τ' ἄρα οἱ φῦ χειρὶ, ἔπος τ' ἔφατ', ἐκ τ' ὀνόμαζεν·

Χαῖρε, γύναι, φιλότητι! περιπλομένου δ' ἐναντοῦ

τέξεις ἀγλαὰ τέκνα· ἐπεὶ οὐκ ἀποφῶλοι εὐναὶ

250 ἀθανάτων· σὺ δὲ τοὺς κομέειν, ἀπιταλλέμεναί τε.
 νῦν δ' ἔρχευ πρὸς δῶμα, καὶ ἴσχεο, μηδ' ὀνομήνης·
 αὐτὰρ ἐγὼ τοί εἰμι Ποσειδάων ἐνοσίχθων.

Ὡς εἰπὼν, ὑπὸ πόντον ἐδύσατο κυμαίνοντα.
 ἦ δ' ὑποκυσσαμένη, Πελίην τέκε καὶ Νηληϊά·
 255 τῷ κρατερῷ θεράποντε Διὸς μέγαλοιο γενέσθην
 ἀμφοτέρω· Πελῆης μὲν ἐν εὐρυχόρῳ Ἰαωλκῷ
 ναῖε πολυῤῥήνος· ὁ δ' ἄρ' ἐν Πύλῳ ἡμαθόεντι.
 τοὺς δ' εἰτέροισι Κρηθῆϊ τέκεν βασιλῆα γυναικῶν,
 Αἴσονά τ' ἠδὲ Φέρητ', Ἀμυθῶνά θ' ἱππιόχαρμην.

260 Τὴν δὲ μετ' Ἀντιόπην ἴδον, Ἀσωποῖο θυγάτρα,
 ἣ δὴ καὶ Διὸς εὐχετ' ἐν ἀγκοίνῃσιν ἰαῦσα·
 καὶ ῥ' ἔτεκεν δύο παῖδ', Ἀμφιονά τε Ζῆθόν τε,
 οἳ πρῶτοι Θήβης ἔδος ἔκτισαν ἑπταπύλοιο,
 πύργωσάν τ'· ἐπεὶ οὐ μὲν ἀπύργωτόν γ' ἐδύναντο

265 ναίεμεν εὐρύχορον Θήβην, κρατερῶ περ ἔόντε.
 Τὴν δὲ μετ' Ἀλκμήνην ἴδον, Ἀμφιτρούωνος ἀκοῖτιν,
 ἣ ῥ' Ἑρακλῆα θρασυμέμονοι, θυμολέοντα,
 γείνατ', ἐν ἀγκοίνῃσι Διὸς μέγαλοιο μιγεῖσα·
 καὶ Μεγάρην, Κρείοντος ὑπερθύμοιο θυγάτρα,

270 τὴν ἔχεν Ἀμφιτρούωνος υἱὸς, μένος αἰὲν ἀτειρήσ.
 Μητέρα τ' Οἰδιπόδαο ἴδον, καλὴν Ἐπικάστην,
 ἣ μέγα ἔργον ἔρεξεν αἰδορέϊσι νόοιο,
 γημαμένη ᾧ υἱεῖ· ὁ δ' ὄν πατέρ' ἐξεναρῖξας
 γῆμεν· ἄφαρ δ' ἀνάπυστα θεοὶ θέσαν ἀνθρώποισιν.

275 ἀλλ' ὁ μὲν ἐν Θήβῃ πολυηράτῳ ἄλγεα πάσχων
 Καδμείων ἦνασσε, θεῶν ὀλοὰς διὰ βουλὰς·
 ἣ δ' ἔβη εἰς Αἶδαο πυλάρταο κρατεροῖο,
 ἀψαμένη βρόχον αἰπὴν ἀφ' ὑψηλοῖο μελάθρου,

ὣ ἄχει σχομένη· τῷ δ' ἄλγεα κάλλιπ' ὀπίσσω
πολλὰ μάλ', ὅσα τε μητρὸς Ἐριννύες ἐκτελεύουσιν. 280

Καὶ Χλῶρον εἶδον περικαλλέα· τὴν ποτε Νηλεὺς
γῆμεν ἔον διὰ κάλλος, ἐπεὶ πόρε μυρία ἔδνα,
ὀπλοτάτην κούρην Ἀμφίονος Ἰασίδαο,
ὃς ποτ' ἐν Ὀρχομενῷ Μινυηΐῳ ἴφι ἄνασσεν·
ἣ δὲ Πύλου βασίλευε, τέκεν δὲ οἱ ἀγλαὰ τέκνα, 285

Νέστορά τε Χρομίον τε Περικλύμενόν τ' ἀγέρωχον.
τοῖσι δ' ἐπ' ἰφθίμην Πηρῶ τέκε, θαῦμα βροτοῖσιν,
τὴν πάντες μνῶοντο περικίται· οὐδέ τι Νηλεὺς
τῷ ἐδίδου, ὃς μὴ ἔλικας βόας εὐρυμετώπους
ἐκ Φυλάκης ἐλάσειε βίης Ἰφικληΐης 290

ἀργαλέας· τὰς δ' οἷος ὑπέσχετο μάντις ἀμύμων
ἐξελάαν· χαλεπὴ δὲ θεοῦ κατὰ Μοῖρ' ἐπέδησεν,
δεσμοὶ τ' ἀργαλέοι καὶ βουκόλοι ἀγροῖῶται.
ἀλλ' ὅτε δὴ μῆνές τε καὶ ἡμέραι ἐξετελεύντο,
ἅψ περιτελλομένου ἔτεος, καὶ ἐπήλυθον ὥραι, 295
καὶ τότε δὴ μιν ἔλυσε βίη Ἰφικληΐη,
θῆσφατα πάντ' εἰπόντα· Διὸς δ' ἐτελείετο βουλή.

Καὶ Λήδην εἶδον, τὴν Τυνδαρέου παράκοιτιν,
ἣ ῥ' ὑπὸ Τυνδαρέῳ κρατερόφρονε γείνατο παῖδε,
Κάστορά θ' ἱππόδαμον καὶ πύξ ἀγαθὸν Πολυδεύκεα· 300
τοὺς ἄμφω ζῶους κατέχει φυσίζοος αἴα·
οἱ καὶ νέρθεν γῆς τιμὴν πρὸς Ζηνὸς ἔχοντες,
ἄλλοτε μὲν ζῶουσ' ἑτερήμεροι, ἄλλοτε δ' αὐτὲ
τεθναῶσιν· τιμὴν δὲ λελόγχασ' ἴσα θεοῖσιν.

Τὴν δὲ μετ' Ἰφιμέδειαν, Ἀλωῆος παράκοιτιν, 305
εἶσιδον, ἣ δὴ φάσκε Ποσειδάωνι μιγῆναι·
καὶ ῥ' ἔτεκεν δύο παῖδε, μινυθαδίῳ δὲ γενέσθην,

- ᾠτόν τ' ἀντίθεον, τηλεκλειτόν τ' Ἐφιάλτην·
 οὓς δὴ μηκίστους θρόψε Ζεῖδωρος Ἄρουρα,
 310 καὶ πολὺ καλλίστους, μετὰ γε κλυτὸν Ὠρίωνα.
 ἐννέωροι γὰρ τοίγε καὶ ἐννεαπήχες ἦσαν
 εὖρος, ἀτὰρ μῆκός γε γενέσθην ἐννεόργυιοι.
 οἳ ῥα καὶ ἀθανάτοισιν ἀπειλήτην, ἐν Ὀλύμπῳ
 φυλόπιδα στήσειν πολυάϊκος πολέμοιο·
 315 Ὅσσαν ἐπ' Οὐλύμπῳ μέμασαν θέμεν, ἀτὰρ ἐπ' Ὅσση
 Πήλιον εἰροσίφυλλον, ἔν' οὐρανὸς ἀμβατὸς εἴη.
 καὶ νῦν κεν ἐξετέλεσσαν, εἰ ἠβῆς μέτρον ἴκοντο·
 ἀλλ' ὄλεσεν Διὸς υἱός, ὃν ἠΰκομος τέκε Δηϊώ,
 ἀμφοτέρω, πρὶν σφωῖν ὑπὸ κροτάφοισιν ἰούλους
 320 ἀνθῆσαι, πνικάσαι τε γένυς εὐανθεῖ λάχνη.
 Φαίδωρον τε Πρόκρον τε ἴδον, καλήν τ' Ἀριάδην,
 κούρων Μίνως ὀλοόφρονος, ἣν ποτε Θησεύς
 ἐκ Κρήτης ἐς γουνὸν Ἀθηναίων ἱεράων
 ἤγε μὲν, οὐδ' ἀπόνητο· πάρος δέ μιν Ἄρτεμις ἔκτα
 325 Δίῃ ἐν ἀμφιρόντῃ, Διονύσου μαρτυρήσειν.
 Μαῖράν τε Κλυμένην τε ἴδον, στυγερόν τ' Ἐριφύλην,
 ἣ χρυσὸν φίλου ἀνδρός ἐδέξατο τιμήεντα.
 πάσας δ' οὐκ ἂν ἐγὼ μυθήσομαι, οὐδ' ὀνομήνω,
 ὅσσας ἠρώων ἀλόχους ἴδον ἠδὲ θύγατρας·
 330 πρὶν γὰρ κεν καὶ νύξ φθῖτ' ἀμβροτος· ἀλλὰ καὶ ὄση
 εὐδειν, ἣ ἐπὶ νῆα θοὴν ἐλθόντ' ἐς εἰταίρους,
 ἣ αὐτοῦ· πομπὴ δὲ θεοῖς ὑμῖν τε μελήσει.
 Ὡς ἔφαθ'· οἳ δ' ἄρα πάντες ἀκὴν ἐγένοντο σιωπῆ·
 κληθμῶν δ' ἔσχοντο κατὰ μέγαρα σκίοεντα.
 335 τοῖσιν δ' Ἀρήτη λευκώλενος ἤρχεο μύθων·
 Φαίηκες, πῶς ὑμῖν ἀνήρ ὅδε φαίνεται εἶναι,

εἶδος τε μέγεθος τε ἰδὲ φρένας ἔνδον εἴσας ;
 ξείνος δ' αὐτ' ἐμός ἐστιν· ἕκαστος δ' ἔμμορε τιμῆς·
 τῷ μὴ ἐπειγόμενοι ἀποπέμπετε, μηδὲ τὰ δῶρα
 οὕτω χρηρίζοντι κολούετε· πολλὰ γὰρ ὑμῖν 340
 κήματ' ἐνὶ μεγάροισι, θεῶν ἰότητι, κέονται.

Τοῖσι δὲ καὶ μετέειπε γέρον ἦρως Ἐχένης·
 [ὅς δὴ Φαιήκων ἀνδρῶν προγενέστερος ἦεν·]
 Ἴε φίλοι, οὐ μὲν ἦμιν ἀπὸ σκοποῦ οὐδ' ἀπὸ δόξης
 μνηθεῖται βασιλεία περιφρων· ἀλλὰ πίθεσθε· 345
 Ἀλκινόου δ' ἐκ τοῦδ' ἔχεται ἔργον τε ἔπος τε.

Τὸν δ' αὐτ' Ἀλκίνοος ἀπαμείβετο, φώνησέν τε·
 τοῦτο μὲν οὕτω δὴ ἔσται ἔπος, αἴ κεν ἔγωγε
 ζωὸς Φαιήκεσσι φιληρέτμοισιν ἀνάσσω. 350

ξείνος δὲ τλήτω, μάλα περ νόστοιο χατίζων,
 ἔμπης οὖν ἐπιμεῖναι ἐς αὖριον, εἰσόκε πᾶσαν
 δωτίνην τελέσω· πομπή δ' ἀνδρεσσι μελήσει
 πᾶσι, μάλιστα δ' ἐμοί· τοῦ γὰρ κράτος ἔστ' ἐνὶ δήμῳ.

Τὸν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη πολύμητις
 Ὀδυσσεύς·

Ἀλκίνοε κρεῖον, πάντων ἀριδείκετε λαῶν, 355
 εἴ με καὶ εἰς ἐνιαυτὸν ἀνώγοιτ' αὐτόθι μίμνειν,

πομπὴν τ' ὀτρύνετε, καὶ ἀγλαὰ δῶρα διδοῖτε,
 καὶ κε τὸ βουλοίμην, καὶ κεν πολὺ κέρδιον εἴη,
 πλειοτέρη σὺν χειρὶ φίλην ἐς πατρίδ' ἰκέσθαι·
 καὶ κ' αἰδοιότερος καὶ φίλτερος ἀνδράσιν εἴην 360
 πᾶσιν, ὅσοι μ' Ἰθάκηνδε ἰδοίλατο νοστήσαντα.

Τὸν δ' αὐτ' Ἀλκίνοος ἀπαμείβετο, φώνησέν τε·
 ὦ Ὀδυσσεῦ, τὸ μὲν οὔτι σ' εἴσκομεν εἰσορόωντες,
 ἠπεροπῆά τ' ἔμεν καὶ ἐπίκλοπον, οἷά τε πολλοὺς

- 365 βρόσκει γαῖα μέλαινα πολυσπερέας ἀνθρώπους,
 ψεύδεά τ' ἀρτύνοντας, ὅθεν κέ τις οὐδέ ἴδοιτο·
 σοὶ δ' ἔπι μὲν μορφή ἐπέων, ἔνι δὲ φρένες ἐσθλαί·
 μῦθον δ', ὡς ὅτ' αἰδός, ἐπισταμένως κατέλεξας,
 πάντων τ' Ἀργείων, σέο τ' αὐτοῦ, κήδεα λυγρά.
- 370 ἀλλ' ἄγε μοι τόδε εἶπέ, καὶ ἀτρεκέως κατάλεξον,
 εἴ τινας ἀντιθέων ἐτάρων ἴδες, οἵ τοι ἅμ' αὐτῶ
 Ἴλιον εἰς ἅμ' ἔποντο, καὶ αὐτοῦ πότμον ἐπέσπον.
 νύξ δ' ἦδε μάλα μακρὴ, ἀθέςφατος· οὐδέ πω ὦρη
 εὔδειν ἐν μεγάρῳ· σὺ δέ μοι λέγε θέςκελα ἔργα.
- 375 καὶ κεν ἐς ἧῶ δῖαν ἀνασχοίμην, ὅτε μοι σὺ
 τλαίης ἐν μεγάρῳ τὰ σὰ κήδεα μυθήσασθαι.
 Τὸν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη πολύμητις Ὀδυσσεύς·
 Ἀλκίνοε κρεῖιον, πάντων ἀριδείκετε λαῶν,
 ὦρη μὲν πολέων μύθων, ὦρη δὲ καὶ ὕπνου·
- 380 εἰ δ' ἔτ' ἀκουόμεναί γε λιλαίεαι, οὐκ ἂν ἔγωγε
 τούτων σοι φθονέοιμι καὶ οἰκτρότερόν ἄλλ' ἀγορευῆσαι,
 κήδε' ἐμῶν ἐτάρων, οἳ δὴ μετόπισθεν ὄλοντο·
 οἳ Τρώων μὲν ὑπεξέφυγον σιονόεσσαν αὐτήν,
 ἐν νόστῳ δ' ἀπόλοντο, κακῆς ἰότητι γυναικός.
- 385 Αὐτὰρ ἐπεὶ ψυχὰς μὲν ἀπεσκέδασ' ἄλλυδις ἄλλη
 ἄγνη Περσεφόνηια γυναικῶν θηλυτεράων,
 ἦλθε δ' ἐπὶ ψυχὴ Ἀγαμέμνονος Ἀτροίδαο
 ἀχθυμένη· περὶ δ' ἄλλαι ἀγηγέραθ', ὅσσαι ἅμ' αὐτῶ
 οἴκῳ ἐν Αἰγίσθοιο θάνον καὶ πότμον ἐπέσπον.
- 390 ἔγνω δ' αἰψ' ἐμὲ κείνος, ἐπεὶ πῖεν αἶμα κελαινόν·
 κλαῖε δ' ὄγε λιγέως, θαλερόν κατὰ δάκρυον εἶβων,
 πιτνάς εἰς ἐμὲ χεῖρας, ὀρέξασθαι μενεαίνων·
 ἀλλ' οὐ γὰρ οἳ ἔτ' ἦν ἴς ἐμπεδος, οὐδέ τι κίκυς,

οἷη περ πάρος ἔσκεν ἐνὶ γναμπτοῖσι μέλεσσιν.
 τὸν μὲν ἐγὼ δάκρυσα ἰδὼν, ἐλέησά τε θυμῷ, 395
 καὶ μιν φωνήσας ἔπεα πτερόεντα προσηύδων·

Ἀτρεΐδη κύνδιστε, ἀναξ ἀνδρῶν, Ἀγάμεμνον,
 τίς νῦ σε Κῆρ ἐδάμασσε τανηλεγέος θανάτιο;
 ἢέ σέ γ' ἐν νήεσσι Ποσειδάων ἐδάμασσεν,
 ὄρσας ἀργαλέων ἀνέμων ἀμέγαρτον ἀντιμήν; 400

ἢέ σ' ἀνάρσιοι ἄνδρες ἐδηλήσαντ' ἐπὶ χέρσου,
 βοῦς περιταμνόμενον ἢδ' οἴων πάρα καλά,
 ἢέ περὶ πτόλιος μαχεούμενον ἢδὲ γυναικῶν;

Ὡς ἐφάμην· ὁ δὲ μ' ἀντίκ' ἀμειβόμενος προσέειπεν·
 Διογενὲς Λαερτιάδη, πολυμήχαν' Ὀδυσσεῦ, 405

οὔτε μέ γ' ἐν νήεσσι Ποσειδάων ἐδάμασσεν,
 ὄρσας ἀργαλέων ἀνέμων ἀμέγαρτον ἀντιμήν,
 οὔτε μ' ἀνάρσιοι ἄνδρες ἐδηλήσαντ' ἐπὶ χέρσου·

ἀλλὰ μοι Αἴγισθος τεύξας θάνατόν τε μόρον τε,
 ἔκτα σὺν οὐλομένη ἄλόχῳ, οἰκόνδε καλέσσας, 410
 δειπνίσσας, ὡς τίς τε κατέκτανε βοῦν ἐπὶ φάτῃη.

ὡς θάνον οἰκτίστῳ θανάτῳ· περὶ δ' ἄλλοι ἑταῖροι
 νωλεμέως κτείνοντο, σῦες ὡς ἀργιόδοντες,
 οἳ ῥά τ' ἐν ἀφνειοῦ ἀνδρὸς μέγα δυναμένοιο
 ἢ γάμῳ ἢ ἐράνῳ ἢ εἰλαπίνῃ τεθαλυῖη. 415

ἦδη μὲν πολέων φόνῳ ἀνδρῶν ἀντεβόλησας,
 μοννάξ κτεινομένων, καὶ ἐνὶ κρατερῇ ὑσμίνῃ·
 ἀλλὰ κς κεῖνα μάλιστα ἰδὼν ὀλοφύραο θυμῷ,
 ὡς ἀμφὶ κρητῆρα, τραπέζας τε πληθούσας,

κεῖμεθ' ἐνὶ μεγάρῳ, δάπεδον δ' ἅπαν αἵματι θῦεν. 420
 οἰκτροτάτην δ' ἤκουσα ὅπα Πριάμοιο θυγατρὸς,
 Κασσάνδρης, τὴν κτεῖνε Κλυταιμνήστῃ δολόμητις

- ἀμφ' ἐμοί· ἀντάρ ἐγὼ ποτὶ γαίῃ χεῖρας ἀείρων
 βάλλον ἀποθνήσκων περὶ φασγάνῳ· ἢ δὲ κυνῶπις
 425 νοσφίσατ', οὐδέ μοι ἔτλη, ἰόντι περ εἰς Ἄϊδαο,
 χερσὶ κατ' ὀφθαλμούς ἐλέειν, σὺν τε στόμ' ἐρεῖσαι.
 ὡς οὐκ αἰνότερον καὶ κύντερον ἄλλο γυναικός,
 ἣτις δὴ τοιαῦτα μετὰ φρεσὶν ἔργα βάληται·
 οἷον δὴ καὶ κείνη ἐμίσατο ἔργον ἀεικές,
 430 κουριδίῳ τεύξασα πόσει φόνον· ἦτοι ἔφην γε
 ἀσπᾶσιος παίδεσσιν ἰδὲ δμῶεσσιν ἐμοῖσιν
 οἴκαδ' ἐλεύσεσθαι· ἢ δ' ἔξοχα λύγρ' εἰδυῖα
 οἷ τε κατ' αἴσχος ἔχευε καὶ ἐσσομένησιν ὀπίσσω
 θηλυτέρησι γυναιξί, καὶ ἦ κ' εὐεργός ἔησιν.
 435 Ὡς ἔφατ'· ἀντάρ ἐγὼ μιν ἀμειβόμενος προσέειπον·
 ὦ πόποι, ἦ μάλα δὴ γόνον Ἀτρεὺς εὐρύοπα Ζεὺς
 ἐκπάγλως ἤχθησε, γυναικείας δια βουλάς,
 ἐξ ἀρχῆς· Ἑλένης μὲν ἀπωλόμεθ' εἵνεκα πολλοί·
 σοὶ δὲ Κλυταιμνήστρη δόλον ἤστρε τηλόθ' ἔοντι.
 440 Ὡς ἐφάμην· ὁ δέ μ' ἀντίκ' ἀμειβόμενος προσέειπεν·
 τῷ νῦν μήποτε καὶ σὺ γυναικί περ ἦπιος εἶναι,
 μηδ' οἷ μῦθον ἅπαντα πιφραυσκέμεν, ὃν κ' εὖ εἰδῆς,
 ἀλλὰ τὸ μὲν φάσθαι, τὸ δὲ καὶ κεκρυμμένον εἶναι.
 ἀλλ' οὐ σοίγ', Ὀδυσσεῦ, φόνος ἔσσεται ἔκ γε γυναικός·
 445 λίην γὰρ πινυτή τε, καὶ εὖ φρεσὶ μήδεα οἶδεν,
 κούρη Ἰκαρίοιο, περίφρων Πηνελόπεια.
 ἦ μὲν μιν νύμφην γε νέην κατελείπομεν ἡμεῖς,
 ἐρχόμενοι πόλεμόνδε· πάϊς δὲ οἷ ἦν ἐπὶ μαζῶ
 νήπιος, ὅς που νῦν γε μετ' ἀνδρῶν ἴζει ἀριθμῶ,
 450 Ὀλβιος· ἦ γὰρ τόνγε πατὴρ φίλος ὄψεται ἐλθῶν,
 καὶ κείνος πατέρα προσπύξεται, ἦ θέμις ἐστίν.

ἢ δ' ἐμὴ οὐδέ περ υἱὸς ἐνιπλησθῆναι ἄκοιτις
 ὀφθαλμοῖσιν ἔασε· πάρος δέ με πέφνε καὶ αὐτόν.
 ἄλλο δέ τοι ἔρῳ, σὺ δ' ἐνὶ φρεσὶ βάλλεο σῆσιν·
 κρούβδην, μηδ' ἀναφανδὰ, φίλην ἐς πατρίδα γαῖαν 455
 νῆα κατισχέμεναι· ἐπεὶ οὐκέτι πιστὰ γυναιξίν.

ἀλλ' ἄγε μοι τόδε εἶπε, καὶ ἀτρεκέως κατάλεξον,
 εἴ που ἔτι ζώοντος ἀκούετε παιδὸς ἐμοῖο,
 ἢ που ἐν Ὀρχομενῶ, ἢ ἐν Πύλῳ ἤμαθ' ὄντι,
 ἢ που παρ Μενελάῳ ἐνὶ Σπάρτῃ εὐρείῃ· 460
 οὐ γάρ πω τέθνηκεν ἐπὶ χθονὶ δῖος Ὀρέστης.

Ὡς ἔφατ'· αὐτὰρ ἐγὼ μιν ἀμειβόμενος προσέειπον·
 Ἀτρεΐδῃ, τί με ταῦτα διεΐρααι; οὐδέ τι οἶδα,
 ζῶει ὄγ' ἢ τέθνηκε· κακὸν δ' ἀνεμῶλια βάζειν.

Ναῦϊ μὲν ὡς ἐπέεσσιν ἀμειβομένῳ στυγεροῖσιν, 465
 ἔσταμεν ἀχνύμενοι, θαλερὸν κατὰ δάκρυ χέοντες.

Ἦλθε δ' ἐπὶ ψυχὴ Πηληϊάδεω Ἀχιλῆος,
 καὶ Πατροκλῆος καὶ ἀμύμονος Ἀντιλόχοιο,
 Αἴαντός θ', ὃς ἄριστος ἔην εἶδός τε δέμας τε
 τῶν ἄλλων Δαναῶν μετ' ἀμύμονα Πηλεΐωνα. 470

ἔγνω δὲ ψυχὴ με ποδώκεος Αἰακίδαο,
 καὶ ᾗ ὀλοφυρομένη ἔπεα πτερόεντα προσηύδα·

Διογενὲς Λαερτιάδη, πολυμήχαν' Ὀδυσσεῦ,
 σχέτλιε, τίπτ' ἔτι μεῖζον ἐνὶ φρεσὶ μήσεαι ἔσγον;
 πῶς ἔτλης Αἰδόςδε κατελθέμεν, ἔνθα τε νεκροὶ 475
 ἀφραδέες ναίουσι, βροτῶν εἶδωλα καμόντων;

Ὡς ἔφατ'· αὐτὰρ ἐγὼ μιν ἀμειβόμενος προσέειπον·
 ὦ Ἀχιλεῦ, Πηλέος υἱέ, μέγα φέροταί Ἀχαιῶν,
 ἦλθον Τειρεσίαιο κατὰ χρέος, εἴ τινα βουλήν
 εἴποι, ὅπως Ἰθάκην ἐς παιπαλόεσσαν ἰκοίμην· 480

οὐ γάρ πω σχεδὸν ἦλθον Ἀχαιῖδες, οὐδέ πω ἀμῆς
 γῆς ἐπέβην, ἀλλ' αἰὲν ἔχω κακά· σείο δ', Ἀχιλλεῦ,
 οὔτις ἀνὴρ προπάρουθε μακάριστος, οὔτ' ἄρ' ὀπίσσω.
 πρὶν μὲν γάρ σε ζῶν ἐτίομεν, ἴσα θεοῖσιν,
 485 Ἀργεῖοι, νῦν αὖτε μέγα κρατέεις νεκύεσσιν,
 ἐνθάδ' ἑὼν· τῷ μῆτι θανάων ἀκαχίζεν, Ἀχιλλεῦ.

Ὡς ἐφάρμην· ὁ δέ μ' αὐτίκ' ἀμειβόμενος προσέειπεν·
 μὴ δὴ μοι θάνατόν γε παραύδα, φαίδιμ' Ὀδυσσεῦ·
 βουλοίμην κ' ἐπάροουρος ἑὼν θητενέμεν ἄλλω,
 490 ἀνδρὶ παρ' ἀκλήρῳ, ὃ μὴ βλοτος πολὺς εἶη,
 ἢ πᾶσιν νεκύεσσι καταφθιμένοισιν ἀνάσσειν.
 ἀλλ' ἄγε μοι τοῦ παιδὸς ἀγανοῦ μῦθον ἐπισπε,
 ἢ ἔπει' ἐς πόλεμον πρόμος ἔμμεναι, ἢε καὶ οὐκί.
 εἰπέ δέ μοι, Πηληῆος ἀμύμονος εἴ τι πέπυσται,
 495 ἢ ἔτ' ἔχει τιμὴν πολέσιν μετὰ Μυρμιδόνεσσιν,
 ἢ μιν ἀτιμάζουσιν ἀν' Ἑλλάδα τε Φθίην τε,
 οἴνεκά μιν κατὰ γῆρας ἔχει χεῖρας τε πόδας τε.
 οὐ γάρ ἐγὼν ἐπαρωγὸς ὑπ' ἀνγὰς Ἥελίοιο,
 τοῖος ἑὼν, οἷός ποτ' ἐνὶ Τροίῃ εὐρεῖη
 500 πέφνον λαὸν ἄριστον, ἀμύνων Ἀργεῖοισιν.
 εἰ τοῖόςδ' ἔλθοιμι μίνννθά περ ἐς πατέρος δῶ,
 τῷ κέ τεω στύξαιμι μένος καὶ χεῖρας ἀάπτους,
 οἱ κείνον βιόωνται, ἐέργουσιν τ' ἀπὸ τιμῆς.

Ὡς ἔφατ'· αὐτὰρ ἐγὼ μιν ἀμειβόμενος προσέειπον·
 505 ἦτοι μὲν Πηληῆος ἀμύμονος οὔτι πέπυσμαι·
 αὐτὰρ τοι παιδὸς γε Νεοπτολέμοιο φίλοιο
 πᾶσαν ἀληθείην μυθήσομαι, ὡς με κελεύεις·
 αὐτὸς γάρ μιν ἐγὼ κοίλης ἐπὶ νηὸς εἵσθης
 ἤγαγον ἐκ Σκύρου μετ' εὐκνήμιδας Ἀχαιοῦς.

ἦτοι ὅτ' ἀμφὶ πόλιν Τροίην φραζοίμεθα βουλάς, 510
αἰεὶ πρῶτος ἔβαζε, καὶ οὐχ ἡμάρτανε μύθων·

Νέστωρ τ' ἀντίθεος καὶ ἐγὼ νικάσκομεν οἴω.
αὐτὰρ ὅτ' ἐν πεδίῳ Τρώων μαρνοίμεθα χαλκῷ,
οὔ ποτ' ἐνὶ πληθυῖ μένεν ἀνδρῶν, οὔδ' ἐν ὀμίλῳ,
ἀλλὰ πολὺ προθέεσκε, τὸ ὄν μένος οὐδενὶ εἰκῶν· 515

πολλοὺς δ' ἀνδρας ἔπεφνεν ἐν αἰνῇ δηϊοτήτι.
πάντας δ' οὐκ ἂν ἐγὼ μυθήσομαι, οὔδ' ὀνομήνω,
ὅσσον λαὸν ἔπεφνεν, ἀμύνων Ἀργείοισιν·

ἀλλ' οἶον τὸν Τηλεφίδην κατενήρατο χαλκῷ,
ἦρ᾽ Εὐρύπυλον· πολλοὶ δ' ἀμφ' αὐτὸν ἑταῖροι 520
Κήτειοι κτείνοντο, γυναίων εἵνεκα δῶρων.

κεῖνον δὴ κάλλιστον ἶδον μετὰ Μέμνονα δῖον.
αὐτὰρ ὅτ' εἰς ἵππον κατεβαίνομεν, ὃν κάμ' Ἐπειός,
Ἀργείων οἱ ἀριστοί, ἐμοὶ δ' ἐπὶ πάντ' ἐτέταλτο·

[ἦμὲν ἀνακλῖναι πυκινὸν λόχον, ἦδ' ἐπιθεῖναι·] 525
ἐνθ' ἄλλοι Δαναῶν ἡγήτορες ἠδὲ μέδοντες

δάκρυά τ' ὠμόργυνντο, τρέμον θ' ὑπὸ γυῖα ἐκάστου·
κεῖνον δ' οὔ ποτε πάμπαν ἐγὼν ἶδον ὀφθαλμοῖσιν
οὔτ' ὠχρήσαντα χροῖα κάλλιμον, οὔτε παρειῶν

δάκρυ' ὀμορξάμενον· ὃ δὲ με μάλα πόλλ' ἰκέτευεν 530
ἰππόθεν ἐξίμεναι, ξίφος δ' ἐπεμαίετο κώπην,
καὶ δόρυ χαλκοβαρές, κακὰ δὲ Τρώεσσι μενοίνα.

ἀλλ' ὅτε δὴ Πριάμοιο πόλιν διεπέρσαμεν αἰπὴν,
μοῖραν καὶ γέρας ἐσθλὸν ἔχων ἐπὶ νηὸς ἔβαινε
ἀσκηθῆς, οὔτ' ἄρ' βεβλημένος ὄξεϊ χαλκῷ, 535

οὔτ' αὐτοσχεδίην οὔτασμένος· οἷά τε πολλὰ
γίγνεται ἐν πολέμῳ· ἐπιμῖξ δὲ τε μαίνεται Ἄρης.

Ὡς ἐφάμην· ψυχὴ δὲ ποδώκεος Αἰακίδαο

φοίτα, μακρὰ βιβῶσα, κατ' ἀσφοδελὸν λειμῶνα,
540 γηθοσύνη, ὃ οἱ νῖόν ἔφην ἀριδείκετον εἶναι.

Αἶ δ' ἄλλαι ψυχὰὶ νεκύων κατατεθνηῶτων
ἔστασαν ἀχνύμεναι, εἶροντο δὲ κῆδε' ἐκάστη.

οἷη δ' Αἴαντος ψυχὴ Τελαμωνιάδαο

νόσφιν ἀφεστήκει, κεχολωμένη εἵνεκα νίκης,

545 τὴν μιν ἐγὼ νίκησα, δικαζόμενος παρὰ νηυσίν,
τεύχεσιν ἀμφ' Ἀχιλλῆος· ἔθηκε δὲ πότνια μήτηρ.

[παῖδες δὲ Τρώων δίκασαν καὶ Παλλὰς Ἀθήνη.]

ὥς δὴ μὴ ὄφελον νικᾶν τοιῶδ' ἐπ' ἀέθλοι·

τοίην γὰρ κεφαλὴν ἐνεκ' αὐτῶν γαῖα κατέσχευ,

550 Αἴανθ', ὅς περὶ μὲν εἶδος, περὶ δ' ἔργα τέτυκτο

τῶν ἄλλων Δαναῶν, μετ' ἀμύμονα Πηλείωνα.

τὸν μὲν ἐγὼν ἐπέεσσι προσηύδων μελιχίοισιν·

Αἴαν, παῖ Τελαμῶνος ἀμύμονος, οὐκ ἄρ' ἔμελλες

οὐδὲ θανῶν λήσεσθαι ἐμοὶ χόλου, εἵνεκα τευχέων

555 οὐλομένων; τὰ δὲ πῆμα θεοὶ θέσαν Ἀργείοισιν.

τοῖος γὰρ σφιν πύργος ἀπώλεο· σείο δ' Ἀχαιοὶ

ἴσον Ἀχιλλῆος κεφαλῇ Πηληϊάδαο,

ἀχνύμεθα φθιμένοιο διαμπερές· οὐδέ τις ἄλλος

αἴτιος, ἀλλὰ Ζεὺς Δαναῶν στρατὸν αἰχμητάων

560 ἐκπιάγλως ἤχθηρε· τεῖν δ' ἐπὶ μοῖραν ἔθηκεν.

ἀλλ' ἄγε δεῦρο, ἄναξ, ἵν' ἔπος καὶ μῦθον ἀκούσης

ἡμέτερον· δάμασον δὲ μένος καὶ ἀγήνορα θυμόν.

Ὡς ἐφάμην· ὃ δέ μ' οὐδὲν ἀμείβετο, βῆ δὲ μετ' ἄλλας

ψυχὰς εἰς Ἔρεβος νεκύων κατατεθνηῶτων.

565 ἔνθα χ' ὁμῶς προσέφη κεχολωμένος, ἢ κεν ἐγὼ τόν,

ἀλλά μοι ἤθελε θυμὸς ἐνὶ στήθεσσι φίλοισιν

τῶν ἄλλων ψυχὰς ἰδέειν κατατεθνηῶτων.

Ἐνθ' ἦτοι Μίνωα ἴδον, Διὸς ἀγλαὸν υἷον,
 χρῦσεον σκῆπτρον ἔχοντα, θεμιστεύοντα νέκυσσιν,
 ἦμενον· οἳ δέ μιν ἄμφι δίκας εἶροντο ἀνακτα,
 ἦμενοι ἑσταότες τε, κατ' εὐρουπυλῆς Ἄϊδος δῶ. 570

Τὸν δὲ μετ' Ὠρίωνα πελώριον εἰσενόησα,
 θῆρας ὁμοῦ εἰλεῦντα κατ' ἀσφοδελὸν λειμῶνα,
 τοὺς αὐτὸς κατέπεφνεν ἐν οἰοπόλοισιν ὄρεσσι,
 χερσὶν ἔχων ῥόπαλον παγχάλκεον, αἰὲν ἀαγῆς. 575

Καὶ Τιτυὸν εἶδον, Γαίης ἐρικυδέος υἷον,
 κείμενον ἐν δαπέδῳ· ὁ δ' ἐπ' ἐννέα κεῖτο πέλεθρα·
 γῦπε δέ μιν ἐκάτερθε παρημένῳ ἦπαρ ἔκειρον,
 δέστρον ἔσω δύνοντες· ὁ δ' οὐκ ἀπαμύνετο χερσίν·
 Αἰτῶ γὰρ ἤλκησε, Διὸς κυδρὴν παρὰ κοιτίν, 580
 Πυθῶδ' ἐρχομένην, διὰ καλλιχόρου Πανοπῆος.

Καὶ μὴν Τάνταλον εἰσεῖδον, χαλέπ' ἄλγε' ἔχοντα,
 ἑσταότ' ἐν λίμνῃ· ἥ δὲ προσέπλαζε γενεῖῳ·
 στεῦτο δὲ διψᾶων, πῖεῖν δ' οὐκ εἶχεν ἐλέσθαι.
 ὅσσάκι γὰρ κῆρυξ ὁ γέρον, πῖεῖν μενεαίνων, 585
 τοσσάχ' ὕδωρ ἀπολέσκει ἀναβροχέν· ἄμφι δὲ ποσσὶν
 γαῖα μέλαινα φάνεσκε, καταζήρασκε δὲ δαίμων.
 δένδρεα δ' ὑψιπέτηλα κατάκρηθεν χεῖς καρπῶν,
 ὄγγυαι καὶ ῥοιαὶ καὶ μηλέαι ἀγλαόκαρποι,
 συκαῖ τε γλυκεραὶ καὶ ἐλαῖαι τηλεθόωσαι· 590
 τῶν ὀπὸτ' ἰθύσει ὁ γέρον ἐπὶ χερσὶ μάσασθαι,
 τὰς δ' ἄνεμος ῥίπτασκε ποτὶ νέφεα σκίοεντα.

Καὶ μὴν Σίσυφον εἰσεῖδον, κρατέῳ ἄλγε' ἔχοντα,
 λαῶν βασιτάζοντα πελώριον ἀμφοτέρησιν.
 ἦτοι ὁ μὲν, σκηριπτόμενος χερσὶν τε ποσσὶν τε, 595
 λαῶν ἄνω ὠθεσκε ποτὶ λόφον· ἀλλ' ὅτε μέλλοι

ἄκρον ὑπερβαλέειν, τότε ἀποστρέψασκε κραταῖς
 αὐτίς· ἔπειτα πέδονδε κυλίνδετο λάας ἀναιδής.
 αὐτὰρ ὄγ' ἄψ ὤσασκε τιταινόμενος· κατὰ δ' ἰδρώϊς
 600 ἔρρθεεν ἐκ μελέων, κονίη δ' ἐκ κρατὸς ὀρώρει.

Τὸν δὲ μετ' εἰσενόησα βίην Ἡρακληεῖην,
 εἶδωλον· αὐτὸς δὲ μετ' ἀθανάτοισι θεοῖσιν
 τέρεται ἐν θαλίῃς, καὶ ἔχει καλλίσφυρον Ἥβην.
 [παῖδα Διὸς μέγαλοιο καὶ Ἥρης χρυσοπεδίλου.]

605 ἀμφὶ δέ μιν κλαγγὴ νεκύων ἦν, οἰωνῶν ὥς,
 πάντοσ' ἀτυζομένων· ὁ δ', ἐρεμνῇ νυκτὶ ἑοικώς,
 γυμνὸν τόξον ἔχων, καὶ ἐπὶ νευροῖσιν οἰστὸν,
 δεινὸν παπταίνων, αἰεὶ βαλέοντι ἑοικώς.
 σμερδαλέος δὲ οἱ ἀμφὶ περὶ στήθεσσι νωστής,
 610 χρύσεος ἦν τελαμών· ἵνα θέσκελα ἔργα τέτυκτο,
 ἄρκτοι τ', ἀγρότεροί τε σύες, χαροποί τε λέοντες,
 ὑσμῖναί τε μάχαι τε, φόνοι τ' ἀνδροκτασίαι τε.
 μὴ τεχνησάμενος μηδ' ἄλλο τι τεχνήσαιτο,
 ὅς κείνον τελαμῶνα εἴη ἐγκάτθετο τέχνη.

615 ἔγνω δ' αὐτίκα κείνος, ἐπεὶ ἶδεν ὀφθαλμοῖσιν,
 καὶ μ' ὀλοφνυρόμενος ἔπεα πτερόεντα προσηύδα·
 Διογενὲς Λαερτιάδη, πολυμήχαν' Ὀδυσσεῦ,
 ἃ δεῖλ', ἢ τινὰ καὶ σὺ κακὸν μόρον ἠγηλάζεις,
 ὄνπερ ἐγὼν ὀχέεσκον ὑπὲρ ἀνγὰς Ἥελίοιο.

620 Ζηνὸς μὲν παῖς ἦα Κρονίου, αὐτὰρ οὐζὺν
 εἶχον ἀπειρεσίην· μάλα γὰρ πολὺ χεῖροσι φωτὶ
 δεδμήμην, ὁ δέ μοι χαλεπὸν ἐπετέλλει ἄεθλος·
 καὶ ποτὲ μ' ἐνθάδ' ἐπεμψε κύν' ἄξοντ'· οὐ γὰρ ἔτ' ἄλλον
 φράζετο τοῦδ' ἐτί μοι χαλεπώτερον εἶναι ἄεθλον.

625 τὸν μὲν ἐγὼν ἀνένεικα καὶ ἠγαγον ἐξ Αἴδαο·

Ἐρμείας δέ μ' ἔπεμψεν ἰδὲ γλαυκῶπις Ἀθήνη.

Ὡς εἰπὼν, ὃ μὲν αὖτις ἔβη δόμον Ἄϊδος εἴσω.
αὐτὰρ ἐγὼν αὐτοῦ μένον ἔμπεδον, εἴ τις ἔτ' ἔλθοι
ἀνδρῶν ἠρώων, οἳ δὴ τὸ πρόσθεν ὄλοντο.

καί νύ κ' ἔτι προτέρους ἴδον ἀνέρας, οὓς ἔθελόν περ· 630

[Θησέα, Πειρίθοόν τε, θεῶν ἐρικυδέα τέκνα·]

ἀλλὰ πρὶν ἐπὶ ἔθνε' ἀγείροτο μυρία νεκρῶν,

ἠχῆ θεσπεσίη· ἐμὲ δὲ χλωρόν δέος ἦρει,

μή μοι Γοργεῖην κεφαλὴν δεινοῖο πελώρου

ἔξ Ἄϊδος πέμψειεν ἀγανὴ Περσεφόνηια. 635

αὐτίκ' ἔπειτ' ἐπὶ νῆα κίων ἐκέλευον ἑταίρους

αὐτούς τ' ἀμβάλειν, ἀνά τε προμνήσια λῦσαι·

οἳ δ' αἰψ' εἰςβαινον, καὶ ἐπὶ κληῖσι κάθιζον.

τὴν δὲ κατ' Ὠκεανὸν ποταμὸν φέρε κῆμα ῥόοιο·

πρῶτα μὲν εἰρεσίη, μετέπειτα δὲ κάλλιμος οὔρος. 640

